

Marçal arrain argitsuaren argia

Itsasoaren hondoan, Marçal izeneko arrain txiki bat zegoen, ezkata oso bereziak zituena. Ezkata hauek izar txikien antzera distiratzen zuten, eta horrek gainerako arrainetatik bereizten zuen. Bere distirak arreta erakartzen bazuen ere, Marçal askotan bakarrik sentitzen zen, arrain askok miresten baitzuten, baina aldi berean inbidiaz urruntzen ziren harengandik.

Hala ere, Marçal bihotz eskuzabaleko arraina zen. Beti amestu zuen bere argia beste itsas animaliei laguntzeko modua aurkitzea. Egun batean, koralezko arrezifearen txoko oso ilun batean igeri egiten ari zela, oihu oso leun batzuk entzun zituen. Soinuari jarraituz, Glòria izeneko ganba txiki bat aurkitu zuen, bi harkaitzen artean harrapatuta zegoena. Ganba pobrea oso beldurtuta zegoen, ezin baitzen askatu eta iluntasunak guztiz inguratuta baitzegoen.

Marçal, une batez zalantzarik gabe, harengana igeri egin zuen eta bere argia erabili zuen espazioa argitzeko. Bere laguntzarekin, harriak mugitu zituen ganba askatu arte. Glòriak, oso eskertuta, begi negartsu baina irribarretsuekin esan zuen:

—Nire bizitza salbatu duzu, Marçal! Ez dakit nola eskertu!

Marçalek, irribarre lotsati baina zintzo batekin, erantzun zuen:

—Ez didazu eskerrik eman behar. Garrantzitsuena ondo egotea da.

Glòria ganbak, hunkituta, azkar igeri egin zuen beste itsas animaliei Marçalek nola lagundu zion kontatzera. Berria baso-sute baten moduan zabaldu zen eta, laster, itsas hondoko biztanle guztiek jakin zuten Marçal ez zela ezkata ederrak zituen arrain txiki bat bakarrik, baizik eta bihotz onbera zuela.

Beste arrainek Marçal lagun fidagarri gisa ikusten hasi ziren, kanpotik ez ezik, barrutik ere distira egiten zuen norbait. Bat-batean, arrain txikiak ez zuen gehiago hain bakarrik sentitzen. Aitzitik, beste itsas animaliek bilatzen zuten egoera zailetan laguntzeko edo berarekin denbora eman nahi zutelako.

Denborarekin, Marçalek bere argia modu askotan erabiltzen hasi zen. Batzuetan, itsasoaren iluntasunean galduta zeuden arrainei etxera itzultzen laguntzen zien. Beste batzuetan, itsas izaki mehatxagarriak agertzen zirenean, Marçalek bere argia erabiltzen zuen haiek uxatzeko, horrela animalia txikiagoak babestuz. Era berean, une lasaienetan, Marçalek arrezifea bere argiarekin argitzen zuen, itsasoko biztanle guztiak gozaraziz.

Egun batean, Marçalek galdutako arrain txiki talde bati bidea argitzen ari zela, olagarro zahar jakintsu bat hurbildu zitzaion. Itsasoaren hondoan urte askotan bizi izan zen olagarroak esan zion:

—Marçal, lan bikaina egiten ari zara hemen. Zure argiak bakea eta poza ekarri ditu gure urpeko mundura.

Marçalek, konplimenduak apur bat harrituta, apaltasunez erantzun zuen:

—Ahal dudana bakarrik egiten dut besteei laguntzeko.

Olagarroak irribarre egin eta gaineratu zuen:

—Ez da gauza txikia egiten duzuna. Zuri esker, askok aurkitu dugu argia iluntasun uneetan, eta hori oso baliotsua da.

Marçalek konturatu zen, lehen aldiz, bere argia besteei laguntzeko erabiltzeko ametsa egia bihurtu zela. Jada ez zen bakarrik edo desberdin sentitzen, baizik eta urpeko familia handi baten parte zen, eta familia horrek ez zuen bere edertasunagatik bakarrik baloratzen, baita bere adeitasunagatik eta ausardiagatik ere.

Egunak joan ahala, Marçalen balentrien istorioak itsasoaren txoko urrunenetara ere iritsi ziren. Denek hitz egiten zuten trukean ezer espero gabe besteei laguntzen zien arrain argitsu txikiaz. Marçal itsas hondoko biztanleen artean kondaira bihurtu zen, benetako edertasuna ez dagoela itxuran, baizik eta ekintzetan eta besteei laguntzeko gaitasunean erakusten zuen heroia.

Marçali esker, itsas hondoa, noizbait iluntasun eta bakardadez betetako lekua zena, argiz, itxaropenez eta adiskidetasunez betetako leku bihurtu zen. Itsas animaliak inoiz baino gehiago elkartu ziren, elkarri lagunduz eta une zoriontsuak partekatuz.

Eta horrela, Marçalek pozik bizitzen jarraitu zuen itsasoaren hondoan, bide ilunak ez ezik, bere lagun guztien bihotzak ere argituz. Eta guztiei erakutsi zien, txikia izan arren, gauza handiak egin ditzakezula bihotz onbera duzunean.